

Doliu de toamnă

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

- Iubirea mea mă iartă dacă poți
Că toamna asta n-o pot ține-n frâie,
Că norii trec ca niște sacerdoți
Înveșmântați din cap până-n călcâie

În negru, parc-ar fi îndoliați
De vara ce s-a dus spre nu știu unde,
Iar eu cu tine, doi nebuni damnați,
Vrem să furăm crâmpoie de secunde

Să încălzim o iarnă cu zăpezi
Ce-or să ne-ngroape, dragul meu, dar fie,
Vei învăța să-mi caligrafiezi
Conturul alb în nopți de agonie.

- Pe frunze argintii o să pășim
De mână amândoi și n-or să știe
Cocorii care pleacă de-o să fim,
De toamnă, îmbrăcați în poezie,

Iar dacă norii triști vor lăcrima
Pe-aleile cu brumă-mpodobite,
Eu voi sorbi un fulg din palma ta,
Mi-oi aminti cum îmi spuneai: „Iubite,

E primăvară-n orice anotimp,
Când porți în suflet razele de soare”,
Hai să-i mai cerem iernii un răstimp
Și-o să te-mbrac în slove de culoare!

Liliana Trif & Ioan Grigoraș